

गुल्मो, स्त्री, (गुरुभारयुक्तो गर्भोऽस्याः । गुरु + डीष् ।) गर्भवती । इति हेमचन्द्रः । ३।२०३ ॥
 (“नहि वस्था विज्ञानाति गुल्मोऽप्रसववेदनाम्”
 इति हितोपदेशः ॥)

गुरुपत्नी । (गुरोः पत्नीति गुरु + डीष् ।)
 गौरवयुक्ता । (गुरु + वोतो गुरुवचनात् ।)

४।१।४४ । इति विभाषायां डीष् । यथा ।
 अनन्यगुल्मोऽस्तवकेन केवलः पुराणमूर्तेर्महिमा-
 वगन्धते । इति माघः ॥ (गुरुभारविशिष्टा ।
 यथा, महाभारते । ३।२२।३७ ।

“ततः प्राखं गदां गुल्मोऽमाविध्यन्तं महाहवे ।
 द्विधाचकार सहसा प्रजज्वाल च तेजसा ॥”

मायन्ती । यथा,—

देवीभायवते । १२ । ६ । ४२ ।

“गुहावासा गुणवती गुरुपापप्रणाशिनौ ।

गुल्मो गुणवती गुह्या गोपया गुणरूपिणी ॥”

गुलः, पुं, (गुड + डलयोरेव्याङ्कारस्य लत्वम् ।)
 रोचयः । गुडः । इति मेदिनी । ले । १३ ॥

गुलञ्चकन्दः, पुं, (गुलञ्चस्य लताविशेषस्य कन्द-
 इव कन्दोऽस्य गुलं गुडवद्रसं अक्षति अक्ष +
 अण् । ततः प्रकन्धादित्वादलोपे गुलञ्चः ताडशः
 कन्दः । इति क्वचित् ।) कन्दविशेषः । कुली
 इति भाषा । तत्पर्यायः । गुच्छाङ्ककन्दः २
 वलाङ्ककन्दः ३ निघण्टिका ४ । अस्य गुणाः ।

मधुरत्वम् । सुश्रीतलत्वम् । द्रव्यप्रदत्वम् । तर्प-
 णत्वम् । दाहनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

गुला, स्त्री, (गुलः गुडइव रसोऽस्य इति अर्थ-
 आदिभ्योश्च तत्ताडम् ।) लुहृद्यञ्च । इति
 मेदिनी । ले । १३ ॥

गुली, स्त्री, (गुडः सुद्वन्तुलाकृतिविषमयस्फोटा-
 कृतिरित्यर्थः विद्यतेऽस्याः इति अर्थ आदिभ्यो-
 श्च ततो डीष् ।) गुटिका । रोगभेदः । वसन्त
 इति ख्यातः । इति मेदिनी । ले । १४ ॥

गुलुच्छः, पुं, (गुच्छ + एमोदरात् साधुः ।) गुच्छः ।
 स्तवकः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

गुलुच्छः, पुं, (गुच्छति गोलाकारेण वेष्टयतीति
 गुड + क्तिप् गुडं तदाकारं उच्छति आदत्ते
 उपार्जयति वा । उच्छि “कर्मण्यथ” ३।२।१ ।
 इति अण् । ततो डस्यलले साधुः ।) गुच्छः ।
 इति हेमचन्द्रः । १४।१६२ ॥

गुलुच्छकः, पुं, (गुलुच्छ + स्वार्थे कन् ।) गुच्छः ।
 इति श्रुद्धरत्नावली ॥

गुलुफः, पुं, (गुल + “कलिंगलिभ्यां फगस्योच ।”
 उणा । ५ । २६ । इति फक् अकारस्योत्वं च ।)
 पादग्रन्थिः । तत्पर्यायः । घुटिका २ । इत्य-
 मरः । २ । ६ । ७२ ॥ चरणग्रन्थिः ३ घुटिकः
 ४ घुटिकः ५ घुटिकः ६ । इति हेमचन्द्रः । ३।२०६ ॥

(यथा, गोः रामायणे । ६ । २३ । १२ ।
 “समावेतौ करो पादौ गुलफौ चावनतौ मम ॥”)

गुल्मः, पुं, (गुडति वेष्टयति गुडते वेष्टते वा, गुड +
 करणे वाहुलकात् मक्र डलयोरेव्यात् डस्यलले
 साधुः ।) उदरजरोगविशेषः । तस्य निदानादि ।

“दुष्टा वातादयोऽथर्षे मिथ्याहारविहारतः ।
 कुर्वन्ति पञ्चधा गुल्मं कोष्ठान्तर्गम्यरूपिणम् ॥”

तस्य पञ्चविधं स्थानं पार्श्वे हृन्नाभिवस्तयः ।
 हृन्नाभ्योरन्तरे ग्रन्थिः सञ्चारी यदि वाचलः ॥

वृत्तश्चयापचयवान् स गुल्म इति कौर्णितः ।
 स यस्तेर्जायते दोषैः समस्तैरपि चोच्छ्रितैः ॥

पुरुषाणां तथा स्त्रीणां ज्ञेयो रक्तो न चापरः ॥”

तस्य पूर्वरूपं यथा,—

“उत्तारवाहुल्यपुरीषवन्ध-
 तप्रचमत्वान्नविकूजनानि ।
 आटोपवाधानमपत्तिशक्ति-
 रासनगुल्मस्य वदन्ति लिङ्गम् ॥”

तस्य सामान्यरूपम् ।

“अरुचिः कृच्छ्रविष्णुववाततान्नविकूजनम् ।
 आनाहस्योर्द्धवातस्य सर्वगुल्मेषु लक्षयेत् ॥”

वातिकस्य निदानं यथा,—

“रूचान्नपानं विषमतिमानं
 विचेष्टनं वेगविनियहञ्च ।
 श्लोकोऽभिघातोऽतिमलञ्चयञ्च
 निरन्तरा चानिलगुल्महेतुः ॥”

वातिकस्य रूपम् । यथा,—

“यः स्थानसंस्थानरुजा विकल्पं
 विड्वातसङ्गं गलवक्त्रप्रोषम् ।
 श्लावारुणत्वं शिशिरज्वरञ्च
 हृत्कुत्तिपार्श्वं सशिरोरुजञ्च ॥
 करोति जीर्णैर्भ्यधिकं प्रकोपं
 मुक्ते नृदुलं समुपैति यञ्च ।
 वातात् स गुल्मो न च तत्र रूचं
 कषायतिक्तं कटु चोपशैते ॥”

पैत्तिकस्य निदानं यथा,—

“कटुमन्तीच्छोष्णविदारुहृत्त-
 क्रोधातिमद्वाकं हुताश्रसेवा ।
 आमाभिघातो रधिरश्च दुष्टं
 पैत्तिकस्य गुल्मस्य निमित्तमुक्तम् ॥”

पैत्तिकस्य रूपं यथा,—

“ज्वरः पिपासा वदनाङ्गरागः
 शूलं महज्जीर्यति भोजने च ।
 खेदो विदाहो व्रणवच गुल्मः
 स्यात्प्रांसहः पैत्तिकगुल्मरूपम् ॥”

शैथिलिकस्य निदानम् ।

“श्रीतं गुरु श्लिषमचेष्टनञ्च
 संपूरणं प्रखपनं दिवा च ।
 गुल्मस्य हेतुः कफसम्भवस्य
 सर्वस्तु दुष्टो निचयात्मकस्य ॥”

शैथिलिकस्य रूपम् ।

“स्तेमित्यश्रीतज्वरगात्रसाद-
 हृत्लासकासारुचिगौरवाणि ।
 श्लेष्मं रुगत्या कठिनोन्नतत्वं
 गुल्मस्य रूपाणि कफात्मकस्य ॥”

द्वन्द्वस्य रूपं यथा,—

“निमित्तलिङ्गान्युपलभ्य गुल्मे
 द्विदोषेण दोषवलावलञ्च ।

बामिश्रलिङ्गानपरांश्च गुल्मां-
 स्त्रीनादिश्रेदौषधकल्पनार्थम् ॥”

त्रिदोषजस्य रूपं यथा,—

“महारुजं दाहपरोतमश्रवद्
 घनोन्नतं शीघ्रविदाहदारुणम् ।
 मनःशरीराभिवलापहारिणं
 त्रिदोषजं गुल्ममसाध्यादिश्रेत् ॥”

अथ स्त्रीणां रक्तजगुल्मनिदानं यथा,—

“नवप्रसूताहितभोजना या
 या चामगर्भं विस्त्रेण्टौ वा ।
 वायुर्हि तस्याः परिगृह्य रक्तं
 करोति गुल्मं स्रुजं सदाहम् ॥”

स्त्रीणां रक्तजगुल्मलक्षणं यथा,—

“पैत्तिकस्य लिङ्गेन समानलिङ्गं
 विशेषयत्तद्यपरं निबोध ।
 यः सन्दते पिण्डित एव नाङ्गे-
 श्चिरात् सशूलः समगर्भलिङ्गः ॥
 शरीरधिरः स्त्रीभव एव गुल्मो
 मासे यतौते दृश्यते चिकित्स्यः ।

स्त्रीणामार्तवजो गुल्मो न पुंसासुपजायते ।
 अन्यस्वस्वगर्भवो गुल्मः स्त्रीणां पुंसाश्च जायते ॥

अथःसाध्यलक्षणं यथा,—

सञ्चितः क्रमशो गुल्मो महावास्तुपरिगृह्यः ।
 कृतमूलः शिरानहो यदा कुर्म इवोन्नतः ॥
 दौर्बल्यात्तच्चिह्नसासकासच्छर्दारतिज्वरैः ।
 त्र्यातन्द्राप्रतिश्रयैर्युच्यते न स सिध्यति ॥
 गृहीत्वा सज्वरं श्वासच्छर्दातीसारपीडितम् ।
 हृन्नाभिहस्तपादेषु श्लोथः कर्षति गुल्मिनम् ॥
 श्वासः शूलं पिपासान्नविद्येयो ग्रन्थिमुत्पत्ता ।
 जायते दुर्बलत्वञ्च गुल्मिनो मरणाय वै ॥”

इति माधवकरः ॥

तच्चिकित्सा यथा,—

“वातारितेलेन पयोयुतेन
 पथ्यासमेतेन विरेचनं हि ।
 संखेदनं श्लिषमतिप्रशस्तं
 प्रभञ्जनक्रोधकृते तु गुल्मं ॥

खर्जिकाकुष्ठसञ्चितः चारः केतकसम्भवः ।
 पीतस्तेलेन श्रमयेद्गुल्मं पवनसम्भवम् ॥

तित्तिरांश्च मयूरांश्च कुकुटान् क्रौञ्चवर्तकान् ।
 सर्पिः शालिं प्रसन्नाश्च वातगुल्मे प्रयोजयेत् ॥”

पित्तगुल्मे त्रिदृच्छूर्णं पातयं चिफलासुना ।
 विरेकाय सितायुक्तं कम्पिलं वा समाचिकम् ॥”

चिफलासुना चिफलाकाथेन । कम्पिलं कम्बिला
 इति लोके ।

“अभयां द्राक्षया खादेत् पित्तगुल्मी गुडं न वा ॥
 योगेश्च वातगुल्मोक्तैः श्लिषगुल्मासुपाचरेत् ॥
 अपरेश्च वलासनेर्युक्तियुक्तैः श्रमं नयेत् ॥”

हिङ्गुग्रन्थिकेधान्यजौरकवचाच्यभिपाठाश्रुटी-
 वृत्तान्तं लवणत्रयं चिकटुकं चारुद्वयं दाहिमम् ।

पथ्यापौष्करवेतसान् हृत्तुयाजाव्यस्तदेभिः कृतं
 चूर्णं भावितमेतदार्द्रकरसेः स्याद्बीजपूरनवेः ॥

गुल्माधानगुदाङ्गुरान् गृह्यन्तिकोदावर्तसंशौ गद